

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2013. március 27. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A rablás büntette és más bűncselekmény miatt az I. r. **vádltt ÉS TÁRSA** ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2012. október 2. napján kihirdetett **1.B.888/2010/107.** számú ítéletének az I. rendű vádlottra vonatkozó részét **megváltoztatja az alábbiak szerint:**

Az I. rendű vádlott fegyházának tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

Az első fokú eljárásban felmerült bűnügyi költségből az I. rendű vádlott 607.483,- (hatszázhétezer-négyszáznolcvanhárom) forintot köteles megfizetni, míg az állam 9.000,- (kilencezer) forint bűnügyi költséget visel.

Egyebekben az első fokú ítéletnek az I. rendű vádlottra vonatkozó részét **helybenhagyja.**

Az I. rendű vádlott által 2012. október 3-tól 2013. január 17-ig házi őrizetben töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe számítja akként, hogy 5 (öt) nap házi őrizet 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

Kötelezi az I. rendű vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült **3.000,- (háromezer) forint bűnügyi költség megfizetésére** külön felhívásra az állam javára.

Megállapítja, hogy a vádlott személyazonosító igazolványának száma: **[szám].**

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlottat társtettességben elkövetett rablás büntette és társtettességben elkövetett személyi szabadság megsértésének büntette miatt halmazati büntetésül 6 év fegyházra és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Rendelkezett az I. rendű vádlott által előzetes fogvatartásban töltött idő szabadságvesztésbe történő beszámításáról, az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és a felmerült bűnügyi költségből az I. rendű vádlottat 610.483,- forint megfizetésére kötelezte, míg 6.000,- forintról megállapította, hogy azt az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a vádlott és védő jelentettek be fellebbezést enyhítés érdekében.

A fellebbviteli főügyészség a jogi indokolás és a bűnösségi körülmények kiegészítése mellett az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

Az ítélőtábla az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezéseket alaposnak ítélte.

A másodfokú bíróság az első fokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348. § (1) bekezdése alapján felülbírálván eljárási szabálysértést nem észlelt.

Az ítélőtábla az I. rendű vádlott fellebbezési nyilvános ülésen tett nyilatkozata, valamint az iratok egybehangzó adatai alapján - figyelemmel a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontjára, az első fokú ítélet tényállását az alábbiak szerint kiegészítette, illetőleg helyesbítette:

Az I. rendű vádlott alkalmi munkát végez, melyből havi kb. 25.000,- forint jövedelemre tesz szert. Az élettársi kapcsolata megszűnt. Beteg édesanyját ápolja, aki rokkantnyugdíjas, melynek összege havonta kb. 150.000,- forint.

Az első fokú ítélet 4. oldal 3. bekezdését akként helyesbíti, hogy a II. rendű vádlott az I. rendű vádlottat és a tanút szállította személygépkocsival Szegedre.

A 6. oldal 1. bekezdésében a II. rendű vádlott neve helyesen: (vezetéknév, utónév).

Az I. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

Bf.I.69/2013/6.

Egyebekben az első fokú ítélet tényállása hiánytalan, azt a másodfokú bíróság a fenti helyesbítésekkel, illetőleg kiegészítésekkel határozatának alapjául elfogadta.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást hiánytalanul lefolytatta, melynek eredményeképpen a fenti helyesbítések és kiegészítések mellett megalapozott tényállást állapított meg. Az I. rendű vádlott védőjének bizonyítási indítványát helytálló indokokkal utasította el. Az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlott bűnösségére és cselekményét a törvénynek megfelelően minősítette.

Helyesen minősítette a cselekményt akként, hogy a rablás és a személyi szabadság megsértését halmazatban állapította meg.

Az első fokú ítélet tényállása szerint ugyanis a három elkövető a pénz megszerzésére irányuló szándékegységben eljárva a sértettel szemben erőszakot alkalmazott, majd az elvételt követően a sértett kezét-lábát összekötözve, őt a kazánházba zárták, így a rablási cselekménytől elkülönülten a személyi szabadságától megfosztották.

Erre figyelemmel az I. rendű vádlott a cselekményeit a Btk. 20. § (2) bekezdése szerinti társtettesként követte el, és tekintettel arra, hogy a rablás büntettének elkövetésében hárman vettek részt, a cselekmény a Btk. 137. § 13. pontja értelmében csoportosan elkövetettnek minősül.

Mivel az eltulajdonítással okozott kár a 2.000.000,- forintot meghaladta, de az 50.000.000,- forintot nem ért el, ezért a cselekmény jelentős értékre elkövetett rablás büntette.

Az elsőfokú bíróság tehát az I. rendű vádlott által elkövetett cselekményeket a törvénynek megfelelően minősítette, az csak annyiban szorul pontosításra, hogy a rablás büntettének a Btk. 321. § (1) bekezdés 1. fordulátát figyelemmel a 61/2008. BK véleményre arab számra kell jelölni.

Az elsőfokú bíróság által értékelt bűnösségi körülmények kiegészítésre, illetőleg helyesbítésre szorulnak:

Az ítélőtábla további súlyosító körülményként értékelte a személy elleni erőszakos bűncselekmények elszaporodottságát. Ezzel szemben további enyhítő körülmény, hogy a vádlott rokkant édesanyját gondozza, ápolja. A jelentős időmúlás mellett további enyhítő körülmény a hosszú büntetőeljárás hatálya alatt állás, valamint hogy az I. rendű vádlott a bűncselekmény elkövetését megbánta.

Mindezen további enyhítő körülményekre, különösen a jelentős időmúlásra, a vádlott megbánására, az ítéletábra álláspontja szerint az I. rendű vádlottal szemben a büntetési célok a büntetési tételkeret törvényi minimumában megállapított büntetés kiszabásával is elérhetők. Ezért az ítéletábra a szabadságvesztés tartamát 5 évre enyhítette.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság a szabadságvesztés végrehajtási fokozatát, és nem tévedett amikor a cselekmény jellegére és súlyára figyelemmel a vádlottat eltiltotta a közügyek gyakorlásától, és annak tartamát is arányosan állapította meg.

A törvénynek megfelelően rendelkezett az előzetes fogvatartás beszámításáról és a bűnjelekről is.

Észlelte az ítéletábra, hogy az elsőfokú bíróság tévesen kötelezte az I. rendű vádlottat a költségjegyzék 5. tételszáma alatt bejegyzett 3.000,- forint összegű, a tanú védelmével felmerült díj megfizetésére. Ezért a másodfokú bíróság megállapította, hogy az I. rendű vádlott által fizetendő, elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség összege helyesen 607.483,- forint, míg 9.000,- forint bűnügyi költséget az állam visel.

A kifejtettekből következik, hogy az ítéletábra a fellebbezéseket alaposnak ítélte, ezért az elsőfokú bíróság ítéletének az I. rendű vádlottra vonatkozó részét a Be. 372. § (1) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint megváltoztatta, egyebekben pedig a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az I. rendű vádlott által házi őrizetben töltött időt a Btk. 99. § (1) és (3) bekezdése alapján a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította.

A fellebbezési nyilvános ülésen az I. rendű vádlott védelmének díjával 3.000,- forint bűnügyi költség merült fel, melynek megfizetésére az I. rendű vádlottat az ítéletábra a Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel, a Be. 338. § (1) bekezdése alapján kötelezte.

Bf.I.69/2013/6.

A vádlott személyazonosító igazolványából megállapította, hogy annak száma: [szám].

Szeged, 2013. március 27. napján

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.	Sefta Márta dr. sk.	Dr. Cserhádi Ágota sk.
a tanács elnöke	a tanács tagja, előadó	a tanács tagja

A Szegedi Ítéltábla Bf.I.69/2013/6. számú ítélete, illetve a Szegedi Törvényszék 1.B.888/2010/107. számú ítéletének I. rendű vádlottra vonatkozó, és jelen ítélettel meg nem változtatott része a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2013. március 27.

Gyurisné dr. Komlóssy Éva sk.
a tanács elnöke